

ÍMÉ, ÚJAKAT CSELEKSZEM

2016. január 3.

– Sandersné dr. Kovács Erzsébet tanításának élőben elhangzott szövege belső használatra –

Az Úr színe előtt vagyunk. Egy hatalmas, gyönyörűséges fenséges imádatban voltunk. Át van itatva a mai napunk a tegnapi imádságtól. Ide tartozik, hogy a szombati imák után a vasárnapok mindig másak. Nagyon hálásak vagyunk.

Megköszönjük Adrienn, és az egész dicsérőcsapat életét az Úrnak. Hatalmas dicséretet hoztak az Úrnak. Magasztos volt az Úr színe előtt lenni. Nagyon örülünk ennek, és hálásak vagyunk azért, hogy odaadták magukat teljesen az Úr dicséretére, mert akkor ilyen a bemenetel oda.

Az Úr Jézus szent nevében ma nagyon sok dolgunk van. Jó az Úr az övéihez! Ebben a múlt esztendőben megtanultunk – talán még jobban, mint eddig – az *Úrra tekinteni* a megpróbáltatások idején. Mindenkinek volt megpróbáltatás-sorozata, mondhatnám így. Súlyos helyeken mentünk keresztül, a szíveink körül lettek metélve, jobban talán, mint eddig valaha.

Ezek dicsőséges elváltozásokra vezettek minket, hogy jobban tudjuk ragyogni Isten dicsőségét, mint valaha. Ugyanis a *ragyogás* kötelező a hívő számára. Az kötelező! Elváltozni dicsőségről dicsőségre, hitről hitre.

Az Úrnak tetszésére kell lennünk minden utunkon, és minden egyes ilyen megpróbáltatásban, amelyben ha az Úr megengedi, hogy részünk legyen, akkor tudja, hogy *végig tudunk menni* rajta. Akkor nem csüggedünk. Akkor hittel végig tudunk menni rajta az *Ő szoros ölelésében*. Ezt hozzá kell tennem, ha nem Őrá nézünk, elsüllyedhetünk.

Ha nem Őrá tekintünk, akkor megesisik, hogy az ellenségre tekintünk. Pont ez a célja, hogy *levegye a figyelmünket* az Úr dolgairól, az Úr munkáiról, amiért itt vagyunk, hogy ezt megcselekedjük. Ez nagyon fontos. Őrá tekintve lehet végigmenni a hitpróbákon úgy, hogy a végén *győztesek* legyünk.

Voltak, akiknek olyan helyeken kellett keresztülmenniük, mint amikor egy cserbenhagyásos gázolás történik. Úgy érezhettük magunkat. Hol az Úr ilyenkor? Az ellenség miket cselekedett? – kérdezheted. Mindig meghallottuk az *Ő* szavát, a vigasztaló jó szavát.

Úgyhogy gyere velem, és ne félj, és én *átvezetlek* ezeken a helyeken! Ímé, itt vagyok, és *megsegítelek*. Meghallottuk az *Ő* hangját. Meghallottuk, és itt vagyunk, dicsőségben vagyunk. Nézzél körbe! Az Úr dicsőségében vagyunk.

Átmentünk ezeken, és *erősebben jöttünk ki* ezekről a helyekről, mint amikor az ördög oda betaszított bennünket. Erősebben jöttünk ki, és *ragyogóbban jöttünk ki*. Az Úr Jézus Krisztus mindent *javukra fordít* azoknak, akik Őt szeretik. Ez meg van írva.

Nem szabad elkeseredni, nem szabad elcsüggedni, akármilyen lehetetlennek tűnő helyzetekben találjuk magunkat. Nagyon fontos, hogy megőrizzük a *szeretet útját*, hogy magunkat Isten szerelmében megőrizzük ilyenkor, amikor ezeken a helyeken megyünk át, és győztesen jövünk ki, és dicsőségesen jövünk ki. Hányan tudjátok, hogy a múlt esztendőben meg voltunk próbálva, hányatoknak volt ilyen próbái?

Ha körbenézel, szinte mindenkinek voltak. Voltak műtétek, voltak nehéz helyzetek, voltak családi problémák. Anyagi nehézségek. Lehetne sorolni ezeket, és íme, itt vagyunk, és egyben vagyunk. Győztesek vagyunk Krisztusban, nem csüggedünk. Az a lényeg, hogy a nagyobb van bennünk, és ezt tudjuk. A Nagyobb által van a győzelmünk. A Jézus Krisztusé legyen minden dicsőség, hogy megtanított minket erre.

Akiben az *Ige él*, ott az ellenség nem nyeréskedhet. Az *Ige győzelemre vezet* minket minden helyzet felett. Minden helyzet felett ott a győzelem. *Győzelmi zászlót* adott a népeknek, az Ő szerelmes zászlaját. A szerelmének a zászlaja alatt állunk, és ez győzelemre vezet minket.

Mivel új esztendőt kezdünk, ezért azt szeretné az Úr, ha először egy egész esztendőt betakaró Rhemával szólnék a szívetekhez. Így szól:

Nagyobb leszen a második ház *dicsősége* az elsőnél. S e helyen adok néktek békességet, szeretetet és egységet. – mondja az Úr. (Agg. 2,9) Ez nemcsak a házra, hanem az egész esztendőre vonatkozik. Nagyobb leszen ez *új esztendőnek* a dicsősége, mondja az Úr, mint az elmúlt esztendő volt. Nagyobb lesz, bemegyünk *dicsőséges helyekre*, ahol nem jártunk még.

Az Úr láttatja ezeket velünk. A tegnapi imádságban is nagyon sok helyet láttatott velünk, ahol dicsőségek vannak. Ezek várnak ránk, és ezekre a helyekre be fogunk menni, és nagy örömünkre lesz, hogy ezeket a helyeket megosztja velünk az Úr. Mert gyönyörködik benne, ha elfoglaljuk a helyünket.

Hallgattam az egyik szellemi óriásnak a prédikálását, akit rendszeresen hallgatok. Chris Oyakhilome az újévköszöntő beszédét mondta, és elmondta, hogy mi az, amit ebben az új esztendőben kér tőlünk az Úr. Egy mondatban össze tudom nektek foglalni. Így szólt az üzenet: *imádkozzatok többet nyelveken, mint eddig valaha!*

Ezt eddig is tettük. Igyekeztünk szorgalmasak lenni benne, nagyon sok órát töltöttünk imádságban, és ilyenkor a Szellemnek adunk helyet a könyörgésekben. Azokat a helyzeteket, amiket mi még nem látunk, hogy jönnek, azokat át tudjuk imádkozni, előttünk megy ilyenkor az Úr, és előkészíti azokat. *Győzelemre készíti fel* azokat, hogy győztesek vagyunk a Krisztusban.

De felhívás volt, hogy mindenki vegye komoly kötelességének, hogy többet imádkozzon nyelveken, mint eddig valaha! Ez volt az üzenete. Valószínűleg meg fogjátok tudni hallgatni a későbbiekben magyar fordításban.

Nagyon-nagyon szépen, tömören elmondta ennek az okait, hogy mint tudjuk, nagyon fontos a szellemi imádság. A nyelveken való imádság. Aki ma még nem imádkozik, azokat az alkalom végén nagyon szívesen megtanítjuk erre, és várjuk az imakörökre is.

Érdekes az álmom, amit a hetekben kaptam. Mindig imádkozunk, hogy kapjunk az Úr Jézustól álmokat. A tegnapi imakonferencia végén valami műszaki okból már a közvetítés végén ez az álom nem tudott kimenni a hallgatósághoz, mert előtte levágták a közvetítést sajnálatos módon.

Elmondom most az elején, hogy akik megint velünk vannak, azoknak ne legyen hiányérzetük. Nagyon érdekes ez az álom, és mutatja, hogy mennyire különböző módokon tud szólni hozzánk az Úr. Ugyanazt az egy üzenetet hozza el többféleképpen. Ez az álom pont ugyanerről szólt, és röviden a következő:

Egy váróterembe léptem be, több ajtó nyílt a váróteremből, és sokan voltak. Nézegettem, hogy vajon mit keresek itt, mert mintha ilyen orvosi rendelőszerű helyiségek lehettek volna, különböző szakrendelésekkel. Mondom, hogy igazából mit keresek itt, mert se beteg nem vagyok, se orvoshoz nem jöttem, és néztem azokat, akik ott ültek, sokan voltak és várakoztak.

Mondtam, nekem nincs erre időm. Már készülődtem onnan kijönni és elmenni, amikor az egyik asszony megszólított engem, és azt mondta nekem, hogy én keresztény vagyok, de olyan keresztény, aki imádkozik nyelveken – mondta nekem.

Mondtam, hogy nagy dolog, én is imádkozom nyelveken. És aztán el is szégyelltem magam, mert ilyen flegmán válaszoltam, ilyen modortalanul, és kezdtem magam röstellni. Hogy válaszolhattam így? Legalább valami kedveset mondtam volna neki! De tény az, hogy érdekelni kezdett a dolog, hogy amelyik szobából ő jött ki, oda benéztek, hogy ott mi folyik.

Benyitottam abba a szobába, és látom, hogy hosszában van egy asztal, és az egyik oldalon az ajtónak a felém eső oldalán ült valaki, és az is imádkozott nyelveken. Akkor nézek tovább, hogy ki ül az asztalnak a túloldalán, a túlsó felén? Vele szemben ott megpillantottam Jézust. Ott ült az asztalnál, és Jézus *vezette az imakört*.

A legérdekesebb benne, hogy nem volt tele az asztal, voltak üres helyek. Az Úr *imádságra vár* benneteket. Az álom erről szólt. Imádságnak a helye. El kell foglalnunk azt. Az Úr maga vár minket. Az Úr maga várja, hogy elfoglaljuk a helyünket ebben az imádságban. Mert ha nem tesszük, az egész krisztusi Testnek vesztesége, ha nem foglaljuk el a helyünket. Nagyon fontos, hogy ki kell imádkoznunk szellemben azokat a dolgokat, amiket máshogy nem tudnánk elimádkozni.

A Szellem maga hozza, hogy miről szóljon az imánk, hogy miről könyörögjünk, hogy mit kérjünk. Ilyenkor nem lehet rosszul imádkozni. És az *egybefogott* szellemi imádság által, ahol annyian vagyunk, mint tegnap is voltunk, és együtt imádkozunk, *hatalmas folyamokat* tud a Szellem kiküldeni. A világ minden részére ki szokott menni az imánk.

Szinte hihetetlen, hogy Ázsia-szerte könyörgünk üdvösségükért, Ausztráliába kimennek az imáink. Nagy-Britanniáért imádkozunk, Izraelről nem is szólva, hogy mennyi imánk folyik Izraelbe, és Jeruzsálem békességeért. Avval kezdődik. A Szent Szellem mennyire számít az imáinkra, a nyelveken való imáinkra!

Valószínű azért megy ki ennyi helyre az imánk, mert nagyon sok keresztény nincs a helyén ebben a fajta imádságban. Van, aki nem is ismeri, hogy létezik a nyelveken való imádság. Hogy az micsoda, nem hallott róla soha. Nagyon sok dolgunk van, és az Úr vár minket. Annál az asztalnál voltak üres helyek, és az Úr vár benneteket.

Jézust megpillantani, mondom neked, hogy nincs hozzá hasonló. Sem mennyen, sem földön. És amikor a szemébe tekintesz, amikor a szemébe nézel, akkor az a tűztenger, az a szeretettenger, az a hatalmas folyam, ahogy megérinti a lényedet, *lenyűgöző*. Ő a legcsodálatosabb teremtménye Istennek. Vágyjad Őt látni.

Ha Őt megpillantod, akkor soha többé nem fogod tudni elfelejteni. Közelebb kerülsz hozzá. Az álmainkban miért ne álmodnánk Őróla is. Vágynunk kell ezt. Rendszeresen vágyom ezeket az álmokat, és ahogy kérjük, meg is kapjuk ezeket is. Kívánom nektek, hogy

az idén sok álmatok legyen Jézussal! Halljatok szót az Ő szájából! Miért ne? Miért mindig csak az ellenség hangját hallgatjuk? Mit mondanak a hírekben, mit mond a szomszéd, meg mit tervezgetnek, meg milyen rossz jelentések vannak. Halljuk meg az Ő hangját!

Ezt vágyani kell, és ha az ember vágyakozik rá, akkor bejut azokra a helyekre. Hányan láttatok már a gyönyörű Jézust? Idén többen lesztek. Rendszeresen imádkozunk a látásokért, a jelenésekért, a látogatásaiért.

Kenneth Haginnak is hány látogatása volt? 1959-ben volt az első, és onnantól kezdve rendszeresen meglátogatta Jézus. Adott neki kijelentéseket és vezetések. Ne csak a vakvilágba lövöldözzünk, hogy mi lenne a jó, és mit kellene tenni! Halljunk Tőle!

Célegyenest cselekedjük meg, amit hallunk Tőle! Ez a célunk, hogy bejussunk a célba. Célirányosan haladjunk az életben! Valamiért itt vagyunk, és ezt be kell töltenünk. Az Úr jó az övéihez. Amikor az Ő szeretete megjelenik, akkor úgy olvadunk, mint a vaj.

Azt látom rajtatok, ha meghalljátok az Úrnak a hívó szavát, akkor tudunk előbbre menni. Az Ő szeretetében, az Ő békességében, az Ő megnyugvásában. Igenis van egy nyugalom helye. Bemenni a nyugodalomba, a hitnek a nyugodalmába, hogy tudod, hogy amit kértél, az megvan neked, és nincsenek zaklatások.

Habár még nem látod, akkor is tudod, hogy megvan, és tudsz hálát adni, és tudsz örömben lenni. Tudsz békességben lenni. Ez a hívó helye, amit az Úr nekünk szánt, nekünk adott, hogy ne háborgásokban éljük az életünket. Ne félelmekben, ne rettegésekben éljünk, hanem egy gyönyörű békességben legyünk.

Megfizette érte az árat. Azt mondta, hogy az én békességemet adom néktek. Akkor éljük ezt a békességet! Meg kell nézni, és ha nem, igazítani kell az életünkön! Emberek, a békességben éljünk! Nagyon nagy árat fizetett érte Jézus. Áldott legyen a szent neve!

Ma a betegek is gyógyulni fognak, mert az Úrnak a gyógyító jelenléte is itt van, az Ő gyógyító szándéka, a gyógyító ajándékok itt vannak. A tudás szaván keresztül tudom. Tegnap is tengernyi volt a Szent Szellem közlése a gyógyulások terén, nagyon sok területen volt. Gyönyörű gyógyító munkákkal volt itt az Úr, az Ő szeretetéből végzi ezt. Ő a Gyógyító!

Jézus az Úr a házban, Ő a Gyógyító. Ő az Úr a házban. Ő a Gyógyító, nem győzőm hangsúlyozni, hogy Jézus a Gyógyító! Elvitte minden betegségünket, elvitte minden fájdalunkat, minden szomorúságunkat, minden könnyünket, a kínokat, a terheket, a bűnöket. Ezért Ő a Megváltó. Ezeket valóban elvitte.

Tudunk-e hálát adni? Amikor igazán tudunk hálát adni, akkor tudjuk, hogy megvan nekünk. A hálaadás nagyon fontos. Ez a szellemi ima, amit mondunk, ennek 80-90%-a imádat és hálaadás. Mindig úgy kezdődik az imádság. Hálát adunk, újra hálát adunk, leborulunk a trón elé, imádatokban.

A Szent Szellem tudja azt a mennyei etikettet, hogy miként kell odajárulni a trón elé, hogy az az Atya teljes tetszésére legyen. Ott minden szó a helyén van. Minden kérés a maga idejében jön elő. Minden kérésre megvan a válasz. A Szent Szellem által van az odamenetel a trón elé, az Atya tökéletes akaratában. Ott minden ima úgy hangzik el, ahogy kell.

Buzdítalak benneteket, hogy ebben az új esztendőben a nyelvek imájában szorgalmasabbak legyetek, mint valaha! Ez a felhívása a Szellemnek. Nagyon sok imát kell elmondani, amit közösen egy szívvel-lélekkel, szellemben átfogottan tudunk hatékonyan elmondani. Sokat ér az igaznak buzgósgós könyörgése.

Oda kell tenni magunkat teljesen, a szellemünket, a lelkünket, a testünket. Nem baj az, ha belealszunk egy picit az imába, vagy elcsendesedünk, de aztán szedjük össze és tegyük oda magunkat, amikor feléledtünk, mert azért jöttünk, hogy ezt az imádságot elmondjuk.

Tegyük oda az egész lényünket, és igenis vannak szellemi helyek, ahol hadakozunk. Az Úr megy elől, és Ő harcol a népéért. Vannak ilyen *harcos imáink*, amikor nyilakat lövünk ki az ellenség szívébe, ha a Szellem visz, különben meg se próbáld! De ha a Szellem visz, akkor vannak ilyen helyek.

Rhemák, amiket ilyenkor kap az ember, kijelentések és belső közlések, egyszerűen tudod, hogy az Úrnak ez az akarata azzal a dologgal kapcsolatban. Nagyon fontos, és a közösség kiépül. Minél több időt töltesz így Vele, annál inkább *elmélyül a közösség*, aminél nincs nagyobb kincs ebben a világban. Az Ő közössége. Azt soha senki el nem lopja tőled.

Az a *legnagyobb kincs*, amiért idejöttünk a földre, hogy megismerjük Őt, és az Ő feltámasztásának erejét. Hatalmas, mindenható ereje van, csodatevő ereje van. Úrvacsorát veszünk, mert az egész új évet *betakarjuk a szent vérrel*. Nagyon fontos, hogy a szent vérben éljünk, hogy az életünk a szent vérben lüktessen, az a váltság érettünk.

A szent vér kiontatott érettünk, tisztított meg minket, *váltóság* az életünkért. Bűneink eltörlése van az Ő szent vére által. Lelkiismeretünk megtisztulása van az Ő szent vére által. Így aztán nincs többé kárhoztatásuk azoknak, akik Krisztus Jézusban vannak. Ugye, írja az Írás? Se magadat ne kárhoztasd, se azt, aki ellened vétkezett! Ne kárhoztasd őt!

Az lehet, hogy nem szeretetben cselekedett, és megállapítod, hogy a szeretet nem így tette volna, de itt állj meg! Ne ítélj őt! Mert az ítéletet egészen a Fiúra hagyta, ugye? Írja a Jánosban. A Fiúnak adta az ítélet helyét. Őelőtte fog minden élő meghajolni, és tőle lesz az ítéletünk és dicséretünk. A másikat ne kárhoztasd!

Kárhoztatással ne illesd őt, és hogyha adósod abban, hogy nem cselekedett szeretetben, és tartozik neked azzal a szeretettel, amit nem adott meg, engedd el azt az adósságot! Engedd el! Ez a megbocsátás! Senkinek semmivel ne tartozzatok, hanem csak egymást szeressétek! De ha valaki vétett ellened, és így adósod, engedd el azt az adósságot, mert az Atya is elengedte neked az összes bűnöd!

Az van írva, hogy ahogy Ő megbocsátott nekünk, mi is úgy *bocsássunk meg* másnak. Ez köteles részünk, hogy az életünkben csak a szeretet tudjon hatékonyan munkálkodni. Hatékonyan. Engedd el, ne kárhoztasd, és így leszel *szabad*! Ez az a szabadság, amire minket az Úr elhívott.

Amíg azt mondod, hogy a másik engem megsértett, akkor lehet, hogy azt érted ezalatt, hogy sértegetni próbált, vagy sértést szólt, vagy olyat szólt, ami rosszul esett, fájt a szívednek, de te azt a sértést magadra vetted, amikor megsértődtél. Neked nem kellett volna megsértődnöd!

Az már a te részed, hogy a szívedbe mit engedsz be. Hogy *megsértődsz-e*, vagy pedig *megáldod* őt? Mert ha ilyenkor egy áldást mondasz, akkor odateszed a keresztet az illető elé, közted és a közé, aki megbántott. Azt mondod, Uram, ezt a vétket, ezt a bűnt Te elvitted a kereszten. Úgy tudok rá tekinteni, mintha azt nem is tette volna velem. Így a legkönnyebb megbocsátani, mert Jézus azt a kereszten elvitte, ezért nem számítom be neki, és megáldom őt.

Amikor te meg tudod áldani őt, annak ellenére, hogy nem olyan cselekedeteket tett, amik dicséretre méltók, tegyük föl, egy botránykövet hozott eléd, hogy elessél. Ahogy mondja az Ige, hogy aki áll, vigyázzon, hogy *el ne essék*. (1Kor. 10,2)

Kimondott rossz szándékkal hozott egy botránykövet az életedbe. Most te mit teszel? Ha megbotránkozol, akkor a két rosszból nem lesz egy jó. Téged is bevitt az ellenség abba az utcába, mert az egész szándéka az volt, hogy odavigyen.

Hogy viszálykodás legyen, hogy szakadás legyen, szeretetlenség legyen, hogy kezd el kárhozni a másikat. Ez volt vele a szándéka. Azt szólja neked az Ige, hogy gonoszért gonosszal ne fizessetek!

RÓMA 12,17. 21.

17. Senkinek gonoszért gonosszal ne fizessetek. A tisztességre gondotok legyen minden ember előtt.

21. Ne győzöttessél le a gonosztól, hanem a gonoszt jóval győzd le.

Te ne hasonlj el a gonoszhoz! Te őrizd meg magad *Isten szerelmében*! Ezt a döntést csak te tudod meghozni, hogy mit engedsz oda be a szívedbe! Minden féltett dolognál jobban *őrizzéd* a szíveteket! (Péld. 4,23) Ugye, mondja az Írás? Ez a te részed.

Oda nem szabad beengedni a sértéseket, a bántásokat, a megbotránkozásokat. Az igaz, hogy a másik botránykövet fektetett le eléd, de te viszont megbotránkoztál. Ez volt a célja vele. Ha megbotránkozol, akkor elérte a célját. Ha azt mondd, hogy Uram, én megáldom őt ezen a helyen...

Először is *megbocsátok* neki, és elkezdem *megáldani* őt az Igével. Áldást mondok rá. Arra hívtunk el, hogy áldás legyünk? Áldást szóljunk? Kezdd el őt megáldani! Tudod, mit teszel ilyenkor? *Parazsat gyűjtesz* a fejére. Így írja a Római levél. (Róm. 12,20) Olvasd el!

Ahogy ez a parázs, az *isteni tűz* parazsa gyúlik az életén, vagy *megtér* a sok imádságod által, vagy ha nem, akkor előbb-utóbb ez a rengeteg imádság és ez a szellemi jelenlét *kiemészt* a gonoszt az életéből. Egyszerűen meg kell változni a helyzetnek!

De te nem lehetsz áldozata! Ez a célja az *ellenségnek*. Az összes nyilával, az összes sértésével, az összes bántásával, a botránykövekkel az a célja, hogy a *szívedhez férközzön* és egyre több helyet nyerjen magának. Ha adsz egy kis helyet, egy kis rést, akkor még többet fog hozni, és még inkább oda akar beférkőzni az életedbe. Teret akar nyerni magának. A meg nem bocsátás után hozza a tüneteket, hozza a betegségeket.

A szívedre kell vigyázni, azt minden féltett dolognál, kincsnél jobban kell megőrizni Isten szerelmében! És ez az, amit az egész évre kívánok nektek! Hogyha gonosz szót szól a másik, akkor ne engedd a szívedhez! Ne engedd! Ha megbántanak, akkor jelentsd ki *azonnal*, hogy én azt *megbocsátottam*, mielőtt befejezi a mondatot. Mondd azt, jelentsd ki, hogy én ezt megbocsátottam! Ez neked az *épülésedre* lesz.

Ha elkezdesz rajta morfondírozni, elkezdesz töprengeni, elkezdesz rajta rágódni, hogy hogyan tehetett ilyet a másik, akkor belementél abba a gödörbe te magad is, ahova az ellenség akart vinni. Ez a beszélgetés majd közte és az Úr között lesz, hogy hogyan tehetette. Az nem a te részed. Az *ítéletet* teljesen a Fiúnak adta. Ugye? Az nem a te részed.

Nem kell megítélned, nem kell kárhozni, lásd őt a kereszten keresztül! Ott, ahol Jézus elszenvedte ezt a bántást. Akkor könnyebben fogsz tudni megbocsátani, és utána lehet abban a *szabadságban* lenni, amit Jézus mondott, hogy az én Igém szabaddá tesz. És ha az nem megy egyik percről a másikra, akkor dolgozz rajta.

Jelentsd ki minden pillanatban, amikor a szívedhez ér, hogy én megbocsátottam! Ez nem tulajdonítatik neki, mert ezt én elengedtem, minden adósságát elengedtem. Ki kell jelenteni! Akkor vagy szabad. Ezt a szabadságot vágyja Isten, hogy teljesen részese tudjon lenni az életednek.

Ugyanis, ha keserűséget hordozol magadban, ha bántásokat hordozol magadban, azzal *nem tud azonosulni* a mennyei Atya, mert Ő már megbocsátotta a világ minden bűnét, minden bántását. Ő csak *szeretetten* tud mozdulni.

Ha közösségre vágysz az Atyával, akkor ez köteles rész, hogy elvégezd, és utána fogsz tudni a ragyogásban járni, az Ő ragyogásában. Erre hívott el minket. Erre a ragyogásra, hogy te *ragyogd* az Ő dicsőségét. Innen fogják megismerni, hogy Jézus tanítványa vagy: *másképp reagálsz* le ezeket a helyzeteket, mint a világ. Innen fognak rácsodálkozni, hogy ez nem olyan, mint a megszokott, ez teljesen más. Akkor *nyílik fel* majd a szemük, hogy benned a Jézus él. Addig hiába papolsz nekik. Hiába prédikálatsz nekik, amíg valami meg nem nyitja a szemüket, hogy te más vagy, addig nincs ajtó az Evangéliumra.

Nekünk nem szabad zsörtölődni, nem szabad haragot tartani, nem szabad viszálykodni, nem szabad ellenségeskedésekbe menni! Ha a másik gonoszt szól rólad, áldjad meg őt! Ez köteles részünk! Meg kell őt áldani az Igével, szeretettel.

Kenneth Hagin azt mondta, hogyha az a vád éri őt, hogy megölte a saját nagymamáját, akkor se tenne semmit és nem védekezne. Nem próbálná bizonyítani, hogy nem úgy van. Mert majd az Úr előhossa az ő igazságát. Ugye? Nekünk *nem kell igazolnunk*, hogy nekünk van igazunk. Egy vitában ketten zsörtölődnek, hogy kinek van igaza. Mind a kettőnek felmegy a vérnyomása 180-ra. Ekkor az ördög nyereszkedett.

Nem mindegy, hogy kinek van igaza? Az Úrnak van igaza! Az Úr látja pontosan mind a kettőnek a szívét, azt a helyzetet. Egyik sem látja pontosan úgy, ahogy az Úr maga. Ilyenkor azt az imát kell elmondani, hogy az *Úr megigazultságát teszem rá* erre a helyzetre. Az Úr megigazultságát öltöm magamra. Ahogy Ő látja, úgy akarom én is látni!

Amíg Ő nem jelenti ki, addig nem vélekedek erről a helyzetről. Ez a bölcs szólás, és akkor szabad vagy. Addig ne vélekedjél, addig ne kárhoztasd a másikat. Hanem menj a belső szobába, az imaszobába, és ott az Úrral vedd el az Ő közléseit, az Ő útmutatásait. Ő mit mond erről? Ő biztos, hogy nem fogja a másikat kárhoztatni neked, mert Ő a másikkal végzi el azt a beszélgetést.

Az Úr Jézust megismerni, az egy olyan *nyereség* az életben, amely kiemel ezekből a helyzetekből. Valóban egy pajzs és páncél kezdi *körbevenni* az embert, ez az Ő szerelme, az Ő tüze. Az Ő oltalmazó tüze. Tűzfal leszek körülötte, mondja, és megdicsőítem magamat Őbenne. Majd Ő előhossa a te igazságodat a maga idejében. Ő előhossa, Ő felemeli az igazat.

A drága Úr Jézusnak a *békességét* semmiért ne add fel az életedben! Ezek a helyzetek mind arról szólnak, hogy földadjuk, hogy ne jussunk be a végcélba. Csak erről szólnak ezek, hogy a végcélba ne jussunk be. Hogy ne nyerhessük el a teljes jutalmunkat. Hogy ne tudjuk learatni a teljes aratást, ami ránk van bízva. Botránkozzunk meg útközben. Botoljunk el, essünk el, zúgolódjunk, viszálykodjunk. Erre akar az ördög minket hívni, erre a táncra, de ilyen táncra nem megyünk. Mi csak a Jézussal táncolunk, mondjuk ki! Mi csak a Jézussal táncolunk! Ahogy az előbb a dicsérek közben majdnem ott voltam, hogy táncra perdülök a Jézussal. Csak gondoltam, hogy néhányan megbotránkoztok, de az Úrnak olyan öröme volt itt, és Jézussal érdemes táncolni egyedül. Nincs más.

Szíveteket vigasztaljátok! Van egy hatalmas vigasztalónk, engeddd meg, hogy Ő megvigasztalja a szívedet! Mindig jelentsd ki, hogy *megbocsátottam* mindenkinek, aki csak bántott az életben, hogy ne maradjon hely az ellenségnek.

Amikor ezt kimondod, a Szent Szellem jön, és elkezd *gyógyítani a szívedet*, azokat a megtört szíveket csak Ő tudja begyógyítani. Az egy folyamat. De a te részed ott legyen, hogy te kijelented, hogy te megbocsátottál. Te nem számítod be azt a másiknak. Te nem kárhoztatod őt. Ez nagyon fontos.

Akkor tud a Szent Szellem munkába lépni, és kezdi vigasztalni a szívedet, hozza a balzsamos olaját, elkezd *bebalzsamozni* a szívedet, és olyanná teszi azt, mintha nem is történt volna meg. Ezt csak Ő tudja megtenni. A legjobb barátod nem tudja ezt megtenni, a pásztorod nem tudja megtenni ezt, csak Ő tudja megtenni. A szíveket begyógyítja. Ő a megtört szívek gyógyítója. A megtört életek vigasztalója. A betegségeink gyógyítója. Örök *hűséges* Főpapunk.

Elhagyhat – mondja a zsoltáros – az apám, vagy az anyám, vagy sokan mondhatjuk, hogy elhagyhatott a férjem, vagy a feleségem, vagy a családban szakadások vannak, de az Úr soha, soha, Ő örök hűséges Főpap. Folyton-folyvást, szüntelen könyörög érted. Őbenne mindig bízhatasz! Soha nem fog eltávozni tőled! Veletek vagyok a világ végezetéig, mondja. Nem tudsz olyat tenni, olyat cselekedni, hogy Ő elfordulna tőled. Ez az Ő szeretete.

Azt írja a Biblia, hogy semmi *nem szakíthat el* minket ettől a szerelemtől, semmi! Sem élet, sem halál, sem jelenvalók, sem jövődők, sem fejedelemségek, sem hatalmasságok, semmi nem szakíthat el. Ez akkora erőteljes, mindent leuraló hatalmas szeretet! Nincs, ami elszakíthatna Tőle! Ezt kell tudni az életben, és akkor mindenben képes vagy átmenni! Mindenben!

Ebből a szeretetből kell kijelentést venni! Az Efézusi levél imája erről szól, hogy *meggyökerezettek* ebben a szeretetben, és alapot vegyetek! Ha ez megtörténik az életedben, akkor *kösziklán* állsz! Egyszer az Úr szólt hozzám, nagyon régen, kicsi keresztény koromban. Egy álomból arra ébredtem, hogy hallottam az Úr hangját.

Azt mondta nekem Jézus, hogyha az én népem tudná, ha ismerné, hogy *mennyire szeretem őket, soha semmitől nem félnének, és nem rettegnének!* Semmitől. Mert ez a szeretet *garantálja*, hogy abban, amin át kell menned, nem lesz bántódásod. És amikor *kihozott* belőle, akkor több vagy, mint mikor bementél. Mert ha az Úr érezte volna, hogy nem tudsz benne megállni, akkor nem engedte volna meg, hogy megtörténjen.

Soha ne engedd, hogy sajnáljanak, bármin kell keresztül menned! Ne engedd meg, hogy mondogassák neked, hogy jaj, szegény, mi történt veled! Nem! Akkor megyünk lejjebb és lejjebb, lefelé. Magadat se sajnáld semmiért, te *erős* vagy az Úrban, az Ő hatalmas erejében! *Ne engedd* meg ezt a *sajnálatot!* Ez megint csak az ördög fullánkja lenne.

Nincs önsajnálát az életünkben! Magasztalások vannak, *dicsőítések* vannak, az Igét szóljuk. Azt nem tagadjuk, hogy voltak nehéz helyzetek, de *kijöttünk* belőle, és nem tudott az ördög nyereszkeskedni, mert itt vagyunk és *megőriztük a szeretetet*, ezért vagyunk győztesek. Ma így fogunk úrvacsorát venni.

Az egész évre rátesszük a *szent vér oltalmát*. A szent vérnek lüktetnie kell! Azok a fekélyes helyek, ahol az életünkben sűrűlődések voltak, sebek vannak, amiket mindig feltépünk, mert azokról beszélünk. Nem tudnak gyógyulni, mert a varasodást mindig feltépjük, mivel mindig beszélünk róla. Ma rá fogjuk tenni a szent vért, hogy be tudjanak gyógyulni azok a hegek. Az Úr úgy gyógyítja be, mintha nem is lett volna.

Ha a világi sebész műt meg, akkor maradnak hegek, meg lehet állapítani tíz év múlva is, hogy hol van a műtét helye, de amikor az Úr gyógyítja be a sebeinket, akkor azok eltűnnek. Nyomtalanul tűnik el minden, nem maradnak hegek. Olyan mintha nem is lett volna.

A *megbocsátásban* és a *szeretetben* tudunk uralkodni, ez a mi győzelmünk. Erre az útra hívott el minket az Úr Jézus, amikor azt mondta, hogy *áldjátok* meg az ellenségeiteket és ne átkozzátok őket. Ez nem azt jelenti, hogy nem *parancsolsz* ezeknek az erőknek, mert az ellenséged az nem az anyósod, ezt tudni kell.

Azt írja a Biblia, hogy *nem test és vér ellen* van a tusakodásunk. Vagyis nem a családban kell nekimenni a másiknak, hogy mit csináltál, hogy tehetted ilyet, és hibáztatod, kárhoztatod, zsörtölödtök és hangos a ház a veszekedéstől, mert ez rossz útirány.

Azt írja a Biblia, hogy *nem test és vér ellen* van tusakodásunk, hanem a fejedelemségek, hatalmasságok, e világ sötétségének világbírói és a gonoszság szellemei ellen, akik a magasságban vannak. Vagyis ezek *szellemi erők*. Teljes mértékben *hatalmat kaptál* felettük a Jézus nevében, és a Jézus nevében meg kell *dorgálnod* ezeket!

Ha rajta kaptatott, akkor *hétannyit* kell, hogy visszahozzon. Ha lopott tőled, azonnal követelheted az Ige szerint, hogy hétannyit hozzon vissza. Hétannyit, az Ige támogat benne. Úgyhogy ha pásztor vagy és történik valami a nyájadban, nem kell attól félned, hogy az a nyáj majd elkóborol. A pásztor, ha attól fél, hogy elmarad a nyája, akkor az a félelem meg is lesz neki. Látni kell, hogy Jézus mit végzett el értünk a kereszten.

Amikor Jézus ott függött a kereszten az ég és a föld között, sem a mennynek nem kellett, sem a földnek. Mindenki elhagyta, ott függött mezítelenül, nem volt semmi a derekára kötve, az ágyékára kötve. Meztelenül függött ott a kereszten. Az összes bűnünk, az összes gonoszságunk, minden fájdalmunk, minden vétünk, minden betegségünk, ami veled kapcsolatban rosszba torkollna, mind ott volt a kereszten Őrajta.

Az összes tanítványa elhagyta, letagadták, hogy ismerik. Mindenki elhagyta. Ezt az átkot is elvitte! A te nyájad nem fog elkóborolni! A te *nyájadban sokasodás* lesz, mert Jézus elvitte ezt az átkot, hogy te áldásokban lehessél! A te nyájadban sokasodás lesz! Ha egy *elmegy*, mert megbotránkozott, mert nem tanítottad meg, mit kell tenni a botránkozások idején, ő is vissza fog jönni, de helyette *hetet követelhetsz*. Követelhetsz tízet, százat vagy ezret is, annyit, amennyire hited van. Sokasodás előtt állunk, *hatalmas növekedés* előtt állunk, nincs mitől félned!

Valamelyik pásztor attól tart, hogy milyen csorba érte a hírnevét, micsoda szégyen. A szégyenünket is elvitte, meztelenül függött ott a kereszten. Akkor elvitte a szégyenünket is, tehát minket nem érhet szégyen. A Jézus neve felmagasztaltatik az életünkben.

Tönkre tette a hírnevem – mondja megint valaki. De a hírnevedet sem tudja tönkretenni, mert nekem nincs saját hírnevem, az én hírnevem az Jézus Krisztus. Ő az én nevem, Ő az én dicsőségem. Ő az én örök Királyom. Ő az én mindenem. Ezt nem lehet tönkretenni. Ő az én bölcsességem. Ő az én kijelentésem.

Az ellenség nem tud mit kezdeni veled, ha ezeket tudod, és gyakorlod, a hitben megállsz, és könyörgéseket folytatasz, megvallásokat teszel. Nem tud mit kezdeni veled az ellenség, nem tud elsöpörni a színről. Az ellenségnek ez a célja, hogy elsöpörje Isten munkáit. Minden úton és módon próbálkozik, hogy elsöpörje a munkát.

De ami *szellemben* egyszer megszületett, azt *nem lehet elsöpörni* a színről! Azt a szellemi Testet, ami kiépült a 25 év során, azt hogyan lehetne eltörölni? Az örök, az él Isten előtt. Ezek

örök kapcsok. Túl későn siránkozik az ördög, túl későn. Előveheti a zsebkendőjét, idén sokat sírhat. Mi pedig örvendezünk.

Ez az osztályrészünk, örvendezések az Úrban, bőséges hálaadások, és mindig fölemelni a helyzeteket a trón elé, Ő tudja az orvoslást hozni. Ő tud megoldásokat hozni, vannak helyzetek, amikor az ember maga erre képtelen.

Mindig *Isten bölcsességéhez* kell folyamodni. Az embernél, amikor nincs megoldás, akkor mit tesz? Rátekint Istenre, Nála van a *megoldás*, Ő a mi bölcsességünk, és ad nekünk Rhemákat a helyzetekre. A Rhema az Isten szava, ami él a helyzet fölött és a szívedre szólja, és attól a pillanattól kezdve él.

Erre az új esztendőre azt a Rhémát hozta, hogy a gyülekezeteknek országszerte és a határokon túl békességük van. Nem csak Júdeában, Galileában és Samáriában, mert az akkor volt. Ma is imádkozunk Izraelért, de az Igét mindig föl kell ölteni a helyzetekre. És az Úr azt mondta – és ez az Apostolok cselekedetei 9,31 –, hogy a gyülekezeteknek országszerte és határokon túl békességük van. Őket is megáldjuk!

Mondd ki velem együtt: *A gyülekezeteknek békességük van! Ámen.* A kimondott szavaknak hatalmas erejük van. A gyülekezeteknek békességük van. Ehhez ragaszkodjál! A békesség nagyon fontos. A gyülekezet az a hely, ahol a szív megnyugszik. Ha bejövünk, itt Isten szeretetét, békességét tapasztaljuk.

APOSTOLOK CSELEKEDETEI 9,31.

31. A gyülekezeteknek egész Júdeában, Galileában és Samariában békességük vala; épülvén és járván az Úrnak félelmében és a Szent Szellem vigasztalásában, sokasodnak vala.

És épülnek és járnak az Úrnak félelmében – így folytatja az igevers. Az *Úrnak félelme* az, ami visszatart a gonosztól. Ha nincs ott az Úr félelme az ember szívében, akkor bármit megtehet a gonosz.

Minket nem a törvény szorít vissza, hogy ne tegyünk ezt vagy azt, a mi szívében a Szent Szellem él, és annak az egyik szellemi *megnyilvánulási formája* az Úrnak félelme. Nem vagy teljes a Szent Szellemmel, ha az Úr félelme nincs ott az életeden. Ezt nem teszem meg, mert az Úr félelme visszatart, én félem az Istent, hogy ezt megcselekedjem.

Sokszor érzem ezt, hogy valamire testből reagálnék, de nem teszem meg, mert az Úr félelme visszatart, én ilyet nem tehetek. Ennek ott kell lennie a szentek életében, hogy a keskeny ösvényen tudjunk maradni. Épülnek és járnak az Úr félelmében – mondja az Ige –, és a Szent Szellem vigasztalásában. Ez egy nagyon fontos pont.

Add oda a szívedet rendszeresen a Szent Szellemnek, minden bántást, minden szomorúságot, minden kint, minden nehéz helyzetet mindig *adj oda* Neki! Ő az, aki meg tud *vigasztalni*, Ő az, aki tudja azt *orvosolni*. El lehet menni tanácsosokhoz is, hogy mit tegyél, de csak olyan tanácsoshoz menj el, akiben a sok tanácsadó ott van, a drága Szent Szellem, mert Ő tudja az igazi tanácsot adni.

A pszichiáterek, pszichológusok a világban mindenfélét mondhatnak neked. De mit mond a szíved, ott mi van? A Szent Szellem vigasztalása van ott, oda kell fordulni. Ott *megvigasztalódsz* a Szent Szellem vigasztalásában. És így írja a vége, hogy a Szent Szellem vigasztalásában sokasodnak vala.

Megsokasodunk gyülekezeteken belül, és gyülekezetek fognak szám szerint sokasodni az országban, mert az Úr szereti a népét, és várja az elveszetteket, és ebben a munkában mindannyiunkra számít. Mindenkire számít az Úr, minden egyes hívőnek meg van a maga *feladata* a Testben.

Isten nem azt akarja, hogy aki elől megy, az megszakadjon. Mindenkinek el kell venni a maga helyét, a maga részét. Keresni kell, hogy Uram, mit tegyek, mi a részem, hol tudok segíteni a munkámmal? Mindannyiunknak keresni kell, hogy növekedjen, épüljön, sokasodjon a Gyülekezet. Ez Rhéma erre az évre. Igenis egy nagy sokasodás előtt állunk, mert hatalmat vettünk a viszálykodások felett, a gyűlölködések felett, a válás szelleme felett.

Megsokasodtak a válások a gyülekezeti Testben. Hatalmat kell venni felette a Jézus nevében, azt mondani, hogy *eddig és ne tovább!* Ezt ki kell jelenteni, uralkodnunk kell! Ez a Jób Igéje, a Jób 38,11-es vers mondja, hogy az Úr parancsolt a nagy vizeknek és így kiáltott, hogy eddig és ne tovább, *ez itt kevély habjaidnak ellene áll!* Ellene kell állni az ördögnek! Nem így van megírva? Álljatok ellen az ördögnek! Teszed-e? Ha nem, akkor sokasodni fog az ördög munkája az életed felett. Ellen kell állni!

Ha jön a kísértő a gondolattal, ellenállsz-e neki? Nem úgy kezdi, hogy rögtön az első nap mész és megcselekszed azt, hanem gondolatokkal kezdi, hogy mi lenne, ha ez lenne, vagy mi lenne, ha az lenne. Kezd sugdosni a füledbe. Ellenállsz-e? *Eddig, és ne tovább!* Ez napi imádságom a gonosz munkáit tekintve, amikor jön és akarja az Úr munkáit hátráltatni.

Ezt bátran jelentsük ki: Eddig és ne tovább! Ezt meghallja az ellenség, mert Isten szája szólt, az Úr szája szólt, az Ő Szellem szöla, mert benned az Ő Szellem van. Ez itt kevély habjaidnak ellene áll. Mi? Az Ige, amit kimondtál. A *helyzetek felett* csak az *Ige képes uralkodni*. Ezt tanuld meg! Ne szaladj fűhöz-fához, az Ige képes egyedül uralkodni! Vedd el azt a Rhémát, és *kezdj el uralkodni!* Meg fognak oldódni a helyzetek.

Élj az Igével! Azért adta Isten az Igéjét, hogy élj vele. Ha megérzed egyszer, hogy milyen *erő van az Igében*, akkor nem fogod magad többé *áldozatnak* érezni, vagy vesztesnek érezni. Az ördög a vesztes, aki kikezdett veled, minden esetben ráfizet, ha packázik veled.

Mert van egy bátyád, a *Júda oroszlánja*, az igazi nagybácsi a Jézus Krisztus. Az elsőszülött a halálból, az atyafiak között a legnagyobb. Ha az Ő nevét kiáltod, gondold, hogy nem jön a *segítségedre*? A Júda oroszlánja! Olyan tekintélye van az állatok birodalmában az oroszlánnak, hogyha ő elordítja magát, akkor minden állatnak a lába megremeg, és elfut. Ez a mi Jézusunk, a királyok Királya és uraknak Ura. Ő uralkodik, az Ő nevét segítségül hívjuk minden helyzetben, ahol meg vagyunk próbálva a Jézus nevében.

Meg van írva, hogy meg *ne illessétek az én felkentemet* – te az Úr felkentje vagy, nem illethet téged az ellenség –, és *az én prófétáimnak ne ártsatok*. (Zsolt. 105,15) Ez az Úr parancsolata az egész szellemi birodalomnak. Nem érinthet téged az ellenség, ha a hit pajzsával azt mondod, hogy *eddig és ne tovább*, és *szeretetlenben* vagy.

Ha a szeretetben *megáldod* az ellenségedet, minden botránykőre képes vagy *fellépni*, és az kösziklává válik a lábad alatt. Magasabban állsz, mint voltál. Minden egyes botránykőre fellépünk dicsőséggel, és magasabban vagyunk, mint előtte voltunk. Ez jelenti azt, hogy *uralkodunk* az életben, a Jézus nevében. És hitről hitre, dicsőségről dicsőségre elváltozunk, a Jézus Krisztus szent nevében.

Az 1Királyokban a 3. fejezetben van egy történet két paráznáról. Mindketten paráznák voltak, mindketten teherbe estek és megszülték a gyermeküket. Vagyis két édesanya és két csecsemő. Történt, hogy az egyiküknek meghalt a kicsije, ráfeküdt éjszaka és meghalt.

Az emberi gonoszság határtalanságában rögtön kigondolta, hogy mit tegyen, kicserélte a gyermekeket. Az alvó édesanyától elvette az élő gyermekét, és helyette odatette az ő megholt csecsemőjét, és úgy tett mintha az az övé lenne. Az édesanya, amikor reggel felébredt, látta, hogy ez nem az ő gyereke és azt is látta, hogy halott.

Elindult kettejük között egy vita, kié a halott gyermek, és kié az élő gyermek. Természetesen hazugságok röpködtek, vádolták egymást, ki mit tett, végül elmentek a király elé. Vannak helyzetek, amikor képtelenek vagyunk rálátni az igazságra, ilyenkor el kell mennünk a Király elé, a mi Királyunk, az Úr Jézus Krisztus trónja elé, mert ott van a bölcsesség.

Itt is ez volt, kié az élő gyermek, és kié a halott csecsemő. Így mentek el a király elé, aki a bölcs Salamon volt. Az ő *bölcsessége* is Istentől volt. Nekünk pedig Jézus *Krisztus* lett *bölcsességül*. Nálunk is ott van a bölcsesség minden helyzetre. Ezért minket nem lehet megtéveszteni olyan könnyen, ha a bölcsességhez odafordulunk. Mit kell tennem abban a helyzetben? Hogyan és miként? És adjon az Úr az igaz szót a számba.

1KIRÁLYOK 3,22–27.

22. Monda pedig a másik asszony: Nem úgy van, az én fiam az, aki él, a te fiad pedig az, aki meghalt. Amaz viszont monda: Nem, hanem a te fiad az, aki meghalt, és az én fiam az, aki él. És ekképpen versengettek a király előtt.

Itt a két asszony párbeszédét hozza a 22-es vers. Ment a vita. Hányszor vagyunk ilyenben benne, hogy kinek van igaza? Ezen megy a veszekedés. Viszálykodunk, zsörtölődünk, szakadások vannak. Istennek *nem kedves* dolgok ezek.

23. Akkor monda a király: Ez azt mondja: Ez az én fiam, aki él, és a te fiad az, aki meghalt; amaz meg ezt mondja: Semmiképpen nem, hanem a te fiad az, aki meghalt, és az én fiam az, aki él.

És ekkor a király valami bölcsességet hozott, nála volt a bölcsesség.

24. És monda a király: Hozzatok nékem kardot! És mikor odahozták a kardot a király elé,

Képzeljétek el, egy kardot! Ez a kard a *Szellem kardja* a mi életünkben. Nekünk a Szellem kardját kell elővenni.

25. Monda a király: Vágjátok két részre az eleven gyermeket, és adjátok az egyik részt egyiknek, a másikat a másiknak

Ez egy nagyon kegyetlennek hangzó parancs. Ez az élő gyerek most ebben a pillanatban meghal, ha ezt végrehajtják. A másik már halott, ezt meg ketté akarják hasítani. Jó megoldásnak tűnik?

Ugye, hogyha az ember emberi módon gondolkodik, akkor azt mondja, hogy ennél rosszabb megoldás nem létezik, mégis mivel Isten bölcsességéből jött, előhozta az igazságot. Az *igazság* mindig előjön, ha Isten bölcsességében *meghallod*, hogy mit kell tenned. Abszurd volt, amit mondott, nem? Vágjátok ketté a gyereket! Most horrorfilmet nézünk, vagy Bibliát olvasunk? Ugye, ott tartunk? Isten bölcsességét hallod! Nézd meg mit hozott!

26. Ekkor monda az az asszony, akié az élő gyermek volt, a királynak, mert megindult szíve gyermekén: Kérlek, uram, adjátok néki az élő gyermeket, és

ne öljétek meg őt. A másik pedig azt mondja vala: Se enyim, se tied ne legyen; vágjátok ketté

Isten így tekint az Ő Gyülekezetére, amikor viszálykodások vannak és *szaggatják* az Ő Testét. Szaggatják jobbra és balra, és azt az élő gyermeket akarják kettéhasítani. De az *édesanya* szíve megindult, a szerető édesanya szíve. Megvan, ki az édesanya! Inkább lemondott a gyermekéről, inkább más nevelje föl, de a gyermek maradjon életben – mondta.

Isten is így van, az Ő gyülekezeti Teste azt szereti, ha *egységben* van, ha egyben van. Salamon biztos lehetett benne, hogy aki utoljára szólt, az a halott gyermek anyja, mert a másokra ezt a gonosztságot akarta ráhozni.

1KIRÁLYOK 3,22–27.

27. Akkor felele a király, és monda: Adjátok amannak az élő gyermeket, és meg ne öljétek azt, mert az az ő anyja.

Így jön elő minden bölcsesség idén, minden helyzetre rátesszük *Isten bölcsességét*. Elő fogja hozni, hogy mit kell tenned minden helyzetben, *mi a megoldás*. Vannak reménytelennek tűnő helyzetek, amikor nem látjuk a megoldást. Most mit tegyünk? Kétségbeessünk? Kihez szaladjunk? Kitől kérjünk segítséget? Hogyan lesz most? Szaladj Istenhez! A Királyhoz! Nála ott van a bölcsesség, hogy mit kell tenni abban a helyzetben, és ha azt meghallod, az minden esetben tökéletes megoldást hoz. Tökéletes megoldás csak Istentől van, és az a helyes.

Vagyis ő megsértett téged, te pedig *megsértődtél*, így mind a ketten beestetek a gödörbe. Azért, mert ő sérteget, neked nem kell befogadnod azt, *ne engedd a szívedhez*, ne sértődj meg. Mondhatod azt, hogy állj, *eddig és ne tovább*, ez itt kevély habjaidnak ellenáll, ezeket a szavakat nem engedem a szívemhez! Én nem veszem magamra ezt a sértést, én a *Krisztust* öltöm magamra helyette.

És akkor megnyerted azt a helyzetet. A Krisztusban nincs sértődés. A Krisztust öltsd fel magadra, ne a megsértődést! A Krisztust öltsd fel magadra, és ne a botránykövekben gondolkodjál!

A legkisebb dolgokban is meg tudunk botránkozni, például, hogy valaki a helyedre ült. Te ott szoktál ülni, és valaki a helyedre ült, és hirtelen végigfut rajtad, hogy akkor téged itt nem is vártak a gyülekezetben, téged itt nem szeretnek, és azt mondod, amit nem kellene.

Lehet, hogy egész más jön az utadba aznap, abban sem szabad megbotlani. Résen legyetek! Az ördög *ugyanazokkal* a dolgokkal jön elő, kinek hogy kiszínezve, mint a kifestő-könyv, egyiknek így, a másiknak úgy. Mindenkinél tudja, hogy mi az, ahol a gyufát ki lehet húzni. Résen legyetek!

A *törvényben* az meg volt írva, hogy fogat fogért, szemet szemért. Nagyon könnyű volt ezt megcselekedni, mert ha behúztak neked, akkor te is behúztál, és a törvény szerint megcselekedted, amit kellett, visszafizettél a test cselekedeteiből.

A *kegyelemnél* nem így van, a kegyelemnél egész máshogy működik. A kegyelem idején azt mondja az Úr, hogyha valaki megbántott, ha valaki sérelmet okozott neked, ha valaki gonoszul cselekedett ellened, akkor *bocsáss meg neki*! És ezért a gonoszért gonosszal ne fizessetek! Ezt mondja? Ezt!

Tedd oda a *keresztet*, és ott lásd, hogy Jézus kegyelme ezért a bűnért *megfizette* az árat! Valakit megbüntettek ezért. Ezért őt te lásd szabadnak, még akkor is, ha nem kért bocsánatot! Lásd úgy, mintha nem is cselekedte volna! Így fogsz tudni legkönnyebben megbocsátani.

Szabad vagy, úgy tekintesz rá, mintha nem is tette volna veled, mert odateszed a keresztet, ott látod Jézust szenvedni, hogy elszenvedte ezt a gonoszságot.

Abban a pillanatban, ha látod őt a vérző sebeivel, a fájó kínszenvedéseivel, akkor megbocsátasz. Ő mit szenvedett el értünk? Mennyi mindent szenvedett értünk? Ha itt egy kicsit időzöl, akkor már nem fogod olyan nagy dérrrel-dúrral kárhozni a másikat, hanem jobban át fog járni a kegyelem. Erre a kegyelemre vagyunk elhívottak, meg fogsz tudni bocsátani, és akkor vagy ott az Úr szívénel, amikor tudsz a sírókkal együtt sírni. Amikor együtt tudsz érezni a másikkal, még akkor is, amikor feltételezed, hogy rosszindulatból tette, de csak Isten látja a szíveket. Te feltételezed, hogy rosszindulatból tette, ő pedig teljes jóindulatból mondta azt, amit mondott, és te meg rossz néven vetted. Oly sokszor akar minket kijátszani az ördög, és ha hagyod, akkor megteszi. Ne hagyd magadat megtéveszteni, a Jézus nevében!

2TIMÓTHEUS 4,5. 7.

5. De te józan légy mindenekben, tarts ki a nehézségekben, az evangélista munkáját cselekedd, szolgálatodat teljesen betöltsd.

De te józan légy – írja Timótheusnak Pál. Vagyis a *józanág szellemét* adta nekünk Isten, nem pedig azt, hogy a világ módján gondolkodjunk. Mi józanul, Isten józanágában gondolkodjunk. Te józan légy mindenekben! *Tarts ki a nehézségekben!* Nem ígérte Isten, ha újjászületünk, akkor nem lesz többé nehézségünk.

Ezt nem ígérte, hanem azt mondta, hogy tarts ki a nehézségekben! Vagyis nem adjuk fel olyan könnyen, amikor helyzetekhez érkezünk. Aki meghátrál, abban nem gyönyörködik a Szellemem – mondja ezt az Írás. Vagyis, nem vagyunk a meghátrálás emberei, kitartunk a nehézségekben, mert ezt kéri az Ige tőlünk. (Zsid. 10,38-39)

Az evangélista munkáját cselekedd. Timótheus evangélistaként szolgált, de azok is végezhetik ezt a munkát, akiknek nincs ez a kitűzőjük, hogy én evangélistaként dolgozom. Én a mai napig nem tudom, hogy nekem milyen kitűzőm van, majd ott fent kiderül, de végzem a munkát, ami el lett rendelve az Úr örömeiben.

Nem az a fontos, hogy milyen titulusokat aggatunk ki magunkra, hanem az a fontos, hogy *égjen a szívünk az Úrért* és hogy tudjuk, hogy most mit kell tennem, és az az Ő akaratában legyen, s akkor meg tudod tenni. Az evangélista munkáját te is végezheted, *hirdetheted* az Evangéliumot, alkalmas és kevésbé alkalmas, és teljesen alkalmatlan időkben előállhatsz vele, és lesznek üdvösségek. Az evangélista munkáját cselekedd, szolgálatodat teljesen betöltsd.

Na, erről szólnak a gonoszágai az ördögnek, hogy *levegye* a szemünket arról, hogy miért is vagyunk itt, mi is a szolgálatom, mit is kellene tennem? Helyette hozza a botrányköveket, hogy megbotoljunk, hogy elessünk, hogy minél mélyebbre jussunk abba a gödörbe.

Lásd át ezeket a *cselvetéseit* az ellenségnek. Az a célja az életednek, hogy a szolgálatodat teljesen betöltsd, például hogy az imahelyünket elfoglalva könyörögjünk. Elvégeztük-e a könyörgéseinket, elfoglaltuk-e az imádság helyünket?

7. Ama nemes harcot megharcoltam, futásomat bevégeztem, a hitet megtartottam.

Vagyis ez egy nemes harc. Ha szeretetben jársz, akkor ez egy *nemes harc*. Nem leszel soha megalázott, mert ha megaláznak *felmagasztalásnak* nevezed azt az életedben. Dicsekszik, de látod, hogy az Úrban dicsekszik? Nem azzal, hogy nekem mekkora nevem van, az Úrban dicsekszik. A futásomat bevégeztem, semmi nem volt képes, hogy eltántorítson, semmi. A legnagyobb tördöfések sem voltak képesek erre.

Köszönd meg Istennek, hogy ez veled is így van, ezt a hitet megtartottad, nem engeded, hogy bármi ellopja ezt a hitet az életedből. Ez a hit a legnagyobb kincs. Ha Jézus visszajön, vajon talál-e hitet a földön? A hitedet ne add fel soha! Bármekkora tördöfésekkel jön, ha hátba dőf, ha a szívedet tördöfések érik, ne add fel a hitedet, azonnal fordulj a Jézushoz!

Azt az imádságot, amit Jézus a János 17-ben imádkozik, nem lehet elolvasni könnyek nélkül.

JÁNOS 17,4.

4. Én dicsőítettelek téged e földön: elvégeztem a munkát, amelyet reám bízál, hogy végezzem azt.

Jézus tudta, hogy mi vár rá, és itt nagyon közel van a kereszthalál, amit nem az Ő akaratából szenvedett el, mert úgy imádkozott, hogyha lehet, távoztasd el tőlem azt a poharat, de ne az én akaratom legyen meg, hanem a Tiéd! Kinek az akaratából? Az Úr Isten akaratából vállalta azt fel. Azt mondja Jézus, hogy egy szikra hiánya nincs annak, amiért küldtél, elvégeztem a munkát, amelyet reám bízál, hogy végezzem azt.

Ezt az imát kívánom nektek, amikor ott álltok majd a trón előtt, hogy tudd mondani, hogy Atyám, megfutottam a futásomat, elvégeztem a munkát, amit reám bízál, egyetlen botránykőbe nem estem el, de ha lankadtam volna, felemeltél, ha elkeseredtem volna, megvigasztaltál, a szívemet felemelted, és ezért elvégeztem a munkát, amelyet reám bízál, hogy végezzem azt.

Ennél jobb érzés nincs a világon, amikor tudod, hogy a *helyeden* vagy, és azt a munkát elvégezted. Ennél felemelőbb érzés nincs a földkerekségen, hogy amiért jöttél, azt elvégezted, és el tudod mondani azon a napon, amikor azt mondja neked, hogy jól van, én jó és hű szolgám, kevesen hű voltál, sokra bízlak ezután. Akarod-e ezt hallani?

Nincs olyan szív, aki ezt ne vágyná, csak útközben áldozatul esünk ennek vagy annak, ha nem vigyázunk. Ezért kell nagyon vigyázni, és *aki áll*, vigyázzon, hogy *el ne essék*. Ezért írja ezt az Ige. Amikor minden jól megy az életünkben, akkor nagyon könnyű megállni, de amikor jönnek a hullámok és el akar söpörni a tenger...

Újabb löket jön, és egyiket a másik után hozza. Ha még most kapsz levegőt, akkor jön még egy hullám, de te akkor azt mondod, hogy én állok, az *Úr által* képes vagyok *megállni*, és elvégeztem azt a munkát, amire bízál. Így vagyok képes Uram, általad, és ezért dicsekszem az Úrban. Ennél nincs jobb érzés a világon.

Az Ige hozzátesz még valamit, azt is tudnunk kell. Amikor látjuk Krisztus Testében a vi-szálykodásokat és szakadásokat, amikor azt kiabálják, hogy én Pálé vagyok, én Apollosé, én meg Silásé, és az ördög ráveszi őket erre a táncra, akkor az Ige itt ír valamit, amit tudnunk kell:

1KORINTHUS 11,19.

19. Mert szükséges, hogy szakadások is legyenek köztetek, hogy a kipróbáltak nyilvánvalókká legyenek köztetek.

Az, hogy mi van az *ember szívében*, az csak akkor látszik meg, amikor a *nyomás* megnehezedik, amikor jön a feszültség és túl sok nyomás van. Az, hogy mi van a szívünkben, akkor tud felszínre jönni, ha jönnek a helyzetek. Addig csak az Isten látja, de megengedi a maga idejében, hogy ezek *nyilvánvalókká* legyenek. Aki a szívében nincs ott, az ilyenkor *elme*het. Nyitva van az ajtó, elmehet.

Azokat hívjuk, akik éheznek és *szomjúhoz* az igazságot, mert meg van írva, hogy ők megelégtetnek, és akkor tud az Ige tisztán áradni, ha *behatol a szívekbe*. Különben visszajön,

nem tud bemenni a szívekbe. Az éhezőket és szomjúhozókat várjuk, akik szomjúhozzák az igazságot, ők megelégtetnek.

És hívom az imádókat, Isten imádóit. Isten imádatánál nincs fenségesebb dolog a világon. Amikor együtt imádjuk az Istent, Ő az imádataink és a dicsérleteink között lakozik. (Zsolt. 22,4) Ahol Ő lakozik, ott az Ő *megnyilvánult jelenlétével* lakozik, és a Szelleme jön és a szeretete árad, és ott minden *gonosz erő megszűnik*, meghátrál, elbukik az Úr orcája előtt. A gonosz elbukik – így van meg írva.

Amikről ma próbáltam szólni, a sértések, a kárhoztatások, a botránkozások, a szakadások, ezek mind az ellenségtől vannak, és egy célt szolgálnak, hogy ne juss be a végcélba. Visszatartanak, hátráltatnak. Van, aki ilyenkor teljesen feladja, hogy többet nem is jön gyülekezetbe. Kit hagyta el? A helyedet, az Úr Jézust! Ezt a célt szolgálja, hogy az ember elhagyja a *helyét*!

Felhívja a figyelmedet az Írás, hogyha felgerjed a Király haragja, el ne hagyd a helyedet! (Préd. 10,1) Bármilyen történik, *el ne hagyd* a helyedet! Azért vagy oda elplántálva, hogy növekedjél. Szellemi növekedést, öntözést hoz, hogy növekedhess, azért adja az Úr.

Persze, hogy nem vagyunk a törvény alatt, de ez azt jelenti, hogy mindent megtehetünk? Úgy első hallásra igen, de az Ige azt is mondja nekünk, hogy egykor a sötétség voltatok, most pedig világosság vagytok, és úgy folytatja, hogy mint *világosságnak fiai*, úgy járjatok.

EFÉZUS 5,8. 10–11. 13–15.

8. Mert egykor sötétség voltatok; most azonban világosság vagytok az Úrban; mint világosságnak fiai, úgy járjatok.

A világosságnak fiai pedig *nem vállalhatnak* közösséget a sötétség cselekedeteivel. És azt is írja, hogy a gyümölcsseikről ismeritek meg ezeket a fákat. És ahol ezek a viszálykodások, szakadások, házasságtörések, paráznaságok, válások vannak, onnan távozzatok el – mondja az Ige. Gyertek ki közülük!

Mi közösségek van a sötétség cselekedeteivel? – azt kérdezi. Nincs közösségünk vele. Nem azt mondja, hogy kárhoztassuk őket, csak *lássunk rá*, hogy ez nem az a gyümölcs, amit a jó fa terem, és a világosság cselekedeteivel nem fér össze. Ennyit kell látnod, és hogy hol van a *helyed*.

És így folytatja az Ige: mert egykor sötétség voltatok, most azonban világosság vagytok az Úrban, vagyis te *világosság vagy*. Nem csak, hogy a világosság fia vagy, hanem te magad világosság vagy. Ahogy mérsz a világban, te világosságot képviselsz. Világosság vagy az Úrban.

Téged, amikor látnak a világban, akkor meg tudják állapítani a te cselekedeteidből, hogy az Atya ezeket cselekedné a világban, a *világosság cselekedeteit*. Ami ezzel nem egyezik, onnan fordulj el, azt nem a világosság cselekedte.

10. Meggondolván, mi legyen kedves az Úrnak.

Nem minden cselekedet kedves az Úrnak. Az, hogy nem vagyunk törvény alatt, nem azt jelenti, hogy mindent megcselekedhetünk. Meg kell gondolnunk, hogy *mi kedves* az Úrnak. Ezt itt leírja.

11. És ne legyen közösségek a sötétségnek gyümölcstelen cselekedeteivel, hanem inkább meg is feddjétek azokat;

Mindaz, amit *nem szeretetben* cselekszik a másik, az gyümölcstelen cselekedet, és ezekkel ne legyen közösségetek. Felhívja az Ige a figyelmünket, hogy ne legyen közösségetek vele, mert a világosság nem fér egybe a sötétiséggel.

EFÉZUS 5,8. 10–11. 13–15.

13. Mindaz, ami lelepleződik, a világosság által lesz nyilvánvalóvá, mert minden, ami napvilágra jön, világosság az.

Egy napon minden *felszínre* kerül a világosság által. Amikor Isten világossága azt megvilágosítja, akkor többet nem lehet mondani, hogy nem így volt. A világosságból minden nyilvánvalóvá lesz, és ahogy akkor látod, az úgy igaz. Ez a nap eljön minden élő számára.

15. Meglássátok annakokáért, hogyan járjatok, nem, mint bolondok, hanem mint bölcssek:

Miért? Mert a világosságban egy napon minden megláttatik úgyis, nincs mit takargatnunk, mi az Úrban járunk. Mi nem úgy fogunk járni, mint a bolondok, ahogy legutóbb hallották, abba az irányba mennek. Nem! Mi a világosság fiai vagyunk! Mondjad így, hogy mint a bölcssek, úgy fogok járni, mert a bölcsesség szelleme lett az enyém, és az igazságnak cselekedeteit cselekszem!

Ezt mondta neked mára a Szellem, adjunk nagy-nagy hálákat ezért, hogy ezt a drága Úr Jézus Krisztusban ma befogadhattuk a szívünkbe. Ez az Isten Igéje volt ma számotokra, az Ő Igéje mondja ezeket, és azt nem meghamisítva hoztam elétek, Jézus nevében.

Íme, *újakat cselekszem*, mondja az Úr, most készül. Idén nagyon sok mindent meg fogunk tudni az Úr méhében, a hajnalpír méhében, amiket készített az Ő szeretet tüzeiben, a szeretet lángjaiban. Újakat készíték – mondja.

Avagy nem tudjátok még, a pusztában utat szerzek és a kietlenben folyóvizeket, hogy választott népemnek inni adjak? Látod, kiket fog megelégtíteni? Azokat, akik *szomjúhozzák*. A lovat oda lehet vinni az itatóhoz és várhatsz rá, hogy igyon, addig nem fog inni, nem tudod megitatni a lovat, amíg nem szomjas. Amikor megszomjazik, akkor fog inni.

Isten is a szomjúhozónak tud inni adni, aki éhezi és szomjúhozza, az tud *magához venni* a gazdag Igéből. A választott népemnek inni adjak, azt írja. Te a *választott népe* vagy, mert itt vagy és befogadtad az Igét. A választott népe vagy, *megigazultságra* választott népe vagy.

A szent vérrel *meghintett* választott népe vagy, aki megigazult, aki tiszta, aki fenséges, aki szeretetben jár, akin ékes korona van, akin a *dicsőség koronája* van! A megigazultság koronája van rajtad, ékesség koronája, bölcsesség koronája, a kegyelem és az irgalom koronája.

Végignéztam a napokban, hogy mennyi koronát ír nekünk az Ige. Azért mondja a Jelenésekben, hogy sok korona van a fején, ahogy Jézusnak, úgy neked is. *Sok koronánk* lesz. A megigazultak koronája, akik lelkeket nyernek meg, másoknak a bölcsesség koronája.

Sok korona van a fejünkön és ezért ragyog az életünk. *Őrizzétek* meg magatokat Isten *szerelmében!* (Júd. 1,21) Nagyon szeretném, ha ezt az Igét kiírnád a Bibliádból az idén. Hálákat adunk Istennek!

*A barna színnel jelzett igeversek más fordításból származnak.

A felhasznált bibliai versek a King James kiadás számozását követik.